

Forberedelsesexamen saaledes at de paa Grundlag heraf kunne indstille sig til samtlige i Anordningens § 2 og 3 nævnte Fagprøver, *dog at de ikke derved erhverve* Adkomst til Ansættelse i noget Embede til hvilket Adgang er betinget af juridisk Examen eller *Adgang til at erholde Beskikkelse som Sagfører eller Autorisation som Fuldmægtige hos Retsbetjente eller Sagførere.* Disse Ord ere jo klare nok, men Spørgsmaalet bliver da, om den udøvende Magt — thi det er jo den alene, der har udstedt »Anordningen« — har *Evne* til saaledes paa egen Haand at ophæve den Ret Sagførerloven giver Enhver, som ved at tage dansk-juridisk Examen med bedste Karakter har godtgjort sin theoretiske Modenhed. Noget bifaldsværdigt er der i alt Fald ikke i denne Indskrænkning; thi naar det først er givet, at Sagførerstillingen overhovedet staar aaben for Kvinder gjennem latinsk-juridisk Examen, synes der ikke at være nogen dybere Grund til at gjøre Adgang dertil *vanskeligere* for dem end for Mænd. Dette er jo imidlertid et Spørgsmaal, man vil kunne forlange afgjort ved Domstolene naar det — vist nok allerede om et Aarstid — kommer til at foreligge.

Det næste Spørgsmaal er om Kvinder kan møde for Retten som *Værge, Frænde eller Tjener* jfr. D. L. 1. 9. 14.

Værge kan en Kvinde kun være, naar hun sidder Enke efter lovligt Skifte og kun for sine ægte Børn indtil deres 18de Aar og selv da skal hun have »fødte eller satte Værgers Tilsyn.« Men er hun saaledes bleven *Værge*, er der intetsomhelst til Hinder for, at hun kan møde som saadan for Retten. Det samme gjælder, naar hun møder i Egenskab af *Frænde* (d. v. s. beslægtet ikke besvogret, men uden Hensyn til Slægtskabets Nærhed) eller *Tjener*, hvilke Stillinger, hun naturligvis saare ofte kan komme i. Dette antages ogsaa af Professor Nellesmann i Civilprocessens almindelige Del 2. Udg. S. 380.

I Forbindelse hermed staar Spørgsmaalet, om en *Hustru* kan møde for sin Mand. Hun er jo unægtelig hverken hans *Værge, Frænde eller Tjener*, men i Henhold til Forudsættningen i D. L. 1. 9. 6. samt en Plakat for Kjøbenhavns Gjældskommission af 13de Aug. 1753, der udtrykkelig hjemlede dette, kan det dog theoretisk forsvares og er i alt Fald i Retsbruken slaaet urokkelig fast, at *hun kan det*. Professor Nellesmann synes ganske vist ikke at ville gaa ind derpaa (sstds. p. 382), men saavidt jeg har forstaaet Professor Jul. Lassen har han